

Sygn. akt IVU 324/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Opolu, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Ewa Misiejczuk**

Protokolant: Sabina Orłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2013 roku w O.

sprawy z wniosku małoletniego **J. T. i M. T. reprezentowanych przez K. T.**

oraz z wniosku K. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania wnioskodawczyni

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 24 kwietnia 2012 roku

znak (...) - (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. i przyznaje wnioskodawczyni K. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci w wyniku wypadku przy pracy B. T. w kwocie 28.329 zł (dwadzieścia osiem tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych), przyznaje małoletniemu wnioskodawcy J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci w wyniku wypadku przy pracy B. T. w kwocie 28.329 zł (dwadzieścia osiem tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych), płatne do rąk matki małoletniego K. T., jako jego przedstawicielki ustawowej oraz przyznaje małoletniemu wnioskodawcy M. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci w wyniku wypadku przy pracy B. T. w kwocie 28.329 zł (dwadzieścia osiem tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych), płatne do rąk matki małoletniego K. T., jako jego przedstawicielki ustawowej,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O. Oddział w O. na rzecz wnioskodawczyni K. T. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

Sygn. akt IV U 324/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K. T. – w imieniu własnym oraz małoletnich synów J. i M. T. – odwołała się od decyzji (...) Oddział w O. z dnia 24 kwietnia 2012 roku, którą to decyzją odmówiono wnioskodawczyni oraz jej małoletnim synom prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku śmiertelnego przy pracy B. T..

Wnioskodawczyni wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji ZUS i przyznanie wnioskodawczyni oraz jej małoletnim synom prawa do jednorazowego odszkodowania.

Ponadto wnioskodawczyni domagała się zasądzenia od organu rentowego na rzecz odwołujących się zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wnioskodawczyni podniosła, iż decyzja ZUS odmawiająca prawa do jednorazowego odszkodowania jest rażąco krzywdząca i niesprawiedliwa oraz sprzeczna z zasadami prawa.

W przedmiotowej sprawie wypadek przy pracy zdarzył się w dniu 25 maja 2011 roku. Hospitalizacja trwała wiele tygodni. Doznane przez B. T. obrażenia spowodowały, że 6 września 2011 roku – w wyniku powikłań powypadkowych – trafił on ponownie do szpitala ze skutkiem zatrzymania krążenia i akcji serca. Pomimo skutecznej resuscytacji doszło do uszkodzenia mózgu z niedotlenieniem. Od chwili przyjęcia na oddział pozostawał on głęboko nieprzytomny. W dniu 11 października 2011 roku – z powodu wyczerpania możliwości terapeutycznych – lekarze zdecydowali się przekazać poszkodowanego do ZOL w N.. Tam B. T. zmarł w dniu 12 grudnia 2011 roku – nie odzyskawszy przytomności, pozostawiając bez środków do życia bezrobotną żonę oraz dwoje małoletnich dzieci.

Wnioskodawczyni wskazała, iż zaskarżona decyzja ZUS jest krzywdząca, gdyż B. T. od 6 września 2011 roku pozostawał nieprzytomny, nie oddychał samodzielnie, był podłączony do aparatury podtrzymującej życie. Jego śmierć mogła nastąpić w każdej chwili i brak było pozytywnych rokowań co do jakiegokolwiek poprawy stanu zdrowia. Poszkodowany pozostawał wówczas w stanie wegetatywnym, oczekując na śmierć- która jak wynika z zaskarżonej decyzji ZUS – nastąpiła o 17 dni za późno.

Strona skarżąca wskazała również, iż nie ma jakichkolwiek wątpliwości co do związku wypadku przy pracy ze śmiercią poszkodowanego, co zostało potwierdzone przez lekarza medycyny sądowej w opinii z dnia 31 października 2011 roku, w której ww. lekarz stwierdził wyraźnie, iż zachłyśnięcie się treścią pokarmową przez poszkodowanego spowodowane zostało powikłaniami powypadkowymi.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, iż zaskarżona decyzja ZUS została wydana zgodnie z art. 3 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Zgodnie z ww. przepisami za śmiertelny wypadek przy pracy uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiła śmierć w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy od dnia wypadku.

W związku z tym, że zdarzenie jakiemu zmarły B. T. uległ w dniu 25 maja 2011 roku zostało uznane za wypadek przy pracy, ale zgon nastąpił 12 grudnia 2011 roku tj. po upływie 6 miesięcy od daty wypadku, wnioskodawczyni odmówiono prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmiertelnego wypadku przy pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony B. T. był zatrudniony w spółce (...) spółka z o.o. na stanowisku ślusarza – malarza.

W dniu 25 maja 2011 roku ubezpieczony wykonywał pracę związane z malowaniem tarcz znaków drogowych. Około godziny 11.00 ubezpieczony przygotował kolejne tarcze znaków, tj. umył je, osuszył i wprowadził do pieca do wygrzania. W momencie gdy pracownik zaczął wysuwać tarcze z komory pieca poczuł podmuch ognia, zobaczył, że zaczął się palić i natychmiast wybiegł z pomieszczenia malarni. Współpracownicy zaczęli mu wówczas udzielać pomocy.

Do zainicjowania pożaru w malarni Zakładów (...) doszło w piecu służącym do wypalania elementów z naniesioną warstwą farby proszkowej.

Wypadek z dnia 25 maja 2011 roku został uznany przez pracodawcę za wypadek przy pracy.

W związku z ww. wypadkiem przy pracy Prokuratura Rejonowa w Opolu prowadziła postępowanie przygotowawcze. W sprawie skierowano akt oskarżenia do Sadu Rejonowego w Opolu przeciwko Prezesowi Zarządu Spółki R. oraz inspektorowi BHP w ww. spółce o przestępstwo z art. 220§1 kk tj. przestępstwo narażenia pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu wskutek niedopełnienia przez osoby odpowiedzialne obowiązków związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy.

Dowód: akta ZUS,

pismo Prokuratury Rejonowej w Opolu z dnia 6 sierpnia 2012 roku – k. 22

Bezpośrednio po wypadku z dnia 25 maja 2011 roku ubezpieczony B. T. został przewieziony do Centrum (...) w S., gdzie był hospitalizowany do dnia 4 lipca 2011 roku.

Przy przyjęciu do szpitala stwierdzono bardzo ciężki stan poszkodowanego, oparzenia termiczne II/III stopnia twarzy, głowy, szyi, klatki piersiowej, powłok brzusznych, ramion, przedramion i rąk obustronnie, ud i podudzi obustronnie, a ponadto oparzenie dróg oddechowych, ostrą niewydolność oddechową, wstrząs oparzeniowy, nagłe zatrzymanie krążenia.

W czasie hospitalizacji u poszkodowanego rozpoznano również przetokę przełykowo – tchawiczą oraz uszkodzenie więzadeł głosowych. W dniu 4 lipca 2011 roku – po konsultacji chirurgicznej – poszkodowanego przekazano do Oddziału (...) Plastycznej celem dokonania przeszczepów skóry.

W dniu 22 lipca 2011 roku ubezpieczony został przekazany do Kliniki (...) w K., gdzie w dniu 25 lipca 2011 roku wykonano zabieg operacyjny przełyku.

Po zabiegu operacyjnym w dniu 8 sierpnia 2011 roku u ubezpieczonego wykonano RTG górnego odcinka przewodu pokarmowego. W czasie badania ujawniono u ubezpieczonego zaburzenia końcowej części aktu połykowego. Pacjent kilkakrotnie krztusił się w czasie wykonywanego badania RTG z kontrastem.

W dniu 10 sierpnia 2011 roku poszkodowany został wypisany do domu z zaleceniami.

W dniu 6 września 2011 roku poszkodowany zadławił się treścią pokarmową wskutek czego doszło do zatrzymania krążenia. Mimo skutecznej resuscytacji wnioskodawca pozostał nieprzytomny. Został w dniu 6 września 2011 roku przyjęty na Oddział Intensywnej Terapii Medycznej Szpitala w N., gdzie był hospitalizowany do dnia 11 października 2011 roku. W czasie pobytu na ww. Oddziale ubezpieczony pozostawał głęboko nieprzytomny, z brakiem reakcji ruchowej. Stwierdzono wówczas u poszkodowanego stan wegetatywny po niedotlenieniu mózgu.

W dniu 11 października 2011 roku – wobec braku możliwości terapeutycznych – poszkodowanego w stanie wegetatywnym przekazano do ZOL w N..

W dniu 12 grudnia 2011 roku poszkodowany B. T. zmarł.

Dowód: akta ZUS,

opinia biegłego specjalisty medycyny sądowej – k. 60-66

Ubezpieczony B. T. pozostawał w ważnym związku małżeńskim z wnioskodawczynią K. T. (z d. Ź.).

Małżonkowie posiadali również dwoje małoletnich dzieci tj. 2- letniego M. T. (ur. (...)) oraz 10- letniego J. T. (ur. (...)).

Decyzją (...) Oddział w O. z dnia 24 stycznia 2012 roku małoletnim M. i J. T. przyznano prawo do renty rodzinnej w kwocie po 438, 24 zł.

Decyzją (...) Oddział w O. z dnia 24 kwietnia 2012 roku odmówiono wnioskodawczyni oraz małoletnim J. i M. T. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku śmiertelnego przy pracy B. T..

Dowód: akta ZUS

zeznania wnioskodawczyni K. T. – k. 39

Przyczyną śmierci B. T. w dniu 12 grudnia 2011 roku było rozległe uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego, spowodowane jego ostrym niedotlenieniem wynikłym z zatkania dróg oddechowych kęsem pokarmu w dniu 6 września 2011 roku.

Wypadek przy pracy z dnia 25 maja 2011 roku spowodował u poszkodowanego rozległe poparzenie dróg oddechowych. Po wypadku pojawiły się u ubezpieczonego zaburzenia połykania. Do powyższego stanu mogły przyczynić się zejściowe zmiany bliznowate struktur gardła, utrudniające prawidłowe połykanie, co mogło predestynować do przedostania się ich części do górnych dróg oddechowych.

Zatkanie górnych dróg oddechowych poszkodowanego w dniu 6 września 2011 roku wynikało zatem bezpośrednio z pourazowych zmian gardła spowodowanych rozległym poparzeniem w dniu 25 maja 2011 roku.

Dowód: opinia biegłego specjalisty medycyny sądowej – k. 60-66

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych „za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy”.

W niniejszej sprawie pozostawało bezspornym, iż wypadek z udziałem ubezpieczonego B. T. z dnia 25 maja 2011 roku był wypadkiem przy pracy.

Ubezpieczony bowiem w chwili wypadku wykonywał zwykłe czynności związane z pracą zawodową. Do wypadku doszło wskutek przyczyny zewnętrznej tj. pożaru zainicjowanego w piecu do wypalania elementów z naniesioną warstwą farby proszkowej, przy którym pracował ubezpieczony. Było to zdarzenie nagłe, niespodziewane, wskutek którego ubezpieczony doznał bardzo ciężkich urazów.

Jednocześnie Sąd uznał, iż organ rentowy błędnie odmówił uprawnionym prawa do jednorazowego odszkodowania powołując się na art. 3 ust. 4 ww. ustawy i wskazując, że zgon ubezpieczonego nastąpił po upływie 6 miesięcy od daty wypadku przy pracy, co – zdaniem organu rentowego – przesądza o odmowie przyznania uprawnionym członkom rodziny prawa do jednorazowego odszkodowania.

Zdaniem Sądu powołanie się przez organ rentowy przy odmowie prawa do jednorazowego odszkodowania w związku ze śmiercią ubezpieczonego wskutek wypadku przy pracy na art. 3 ust. 4 ustawy jest całkowicie niezasadne.

Wskazać należy bowiem, iż art. 13 ww. ustawy, który stanowi o prawie członków rodziny zmarłego ubezpieczonego do jednorazowego odszkodowania absolutnie nie posługuje się pojęciem „śmiertelnego wypadku przy pracy” o jakim mowa w art. 3 ust. 4 ustawy.

Powyższy przepis stanowi jedynie (art. 13 ust. 1), iż członkom rodziny ubezpieczonego, który „zmarł wskutek wypadku przy pracy” lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Zgodnie zaś z art. 16 ust. 1 ww. ustawy to lekarz orzecznik ZUS lub komisja lekarska ZUS ustala ten związek pomiędzy śmiercią ubezpieczonego a zaistniałym wypadkiem przy pracy.

Żaden z ww. przepisów dotyczących prawa do jednorazowego odszkodowania nie posługuje się zatem pojęciem „śmiertelnego wypadku przy pracy” z art. 3 ust. 4, a jedynie stanowią one o śmierci ubezpieczonego „wskutek wypadku”, pozostawiając biegłym lekarzom ocenę związku przyczynowego pomiędzy śmiercią ubezpieczonego a zaistniałym wypadkiem.

Wskazać należy, iż art. 3 zawiera definicję wypadku przy pracy, a także definicję wypadków: „śmiertelnego”, „ciężkiego”, „zbiorowego”.

Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w wielu innych miejscach wprost odwołuje się wprost do ww. definicji wypadków ciężkiego czy śmiertelnego jak np. w art. 30 ww. ustawy, gdzie jest mowa o stopach procentowych składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalanych w zależności od kategorii ryzyka ustalonego dla określonej grupy działalności, gdzie m.in. znaczenie mają wskaźniki częstości wypadków przy pracy „śmiertelnych” i „ciężkich”.

Jak wskazano zarówno art. 13 jak i kolejne artykuły ustawy stanowiące o prawie do jednorazowego odszkodowania nie wprowadzają ograniczenia czasowego pomiędzy zaistnieniem wypadku przy pracy a jego skutkiem w postaci śmierci ubezpieczonego, pozostawiając (zgodnie z art. 16 ustawy) ocenę związku śmierci ubezpieczonego z wypadkiem przy pracy lekarzom specjalistom.

Słuszne jest bowiem założenie, że wprowadzenie limitu czasowego odnośnie czasookresu, w jakim następuje zgon ubezpieczonego w wyniku wypadku przy pracy wielokrotnie odbywało by się z pokrzywdzeniem osób uprawnionych.

Uznać należy, iż wprowadzenie w art. 3 ust. 4 ww. ustawy definicji „wypadku śmiertelnego” nie zostało wprowadzone dla celów uzyskania prawa do jednorazowego odszkodowania a jedynie dla celów wyraźnie w ustawie przewidzianych, tam gdzie ustawa wyraźnie się tym pojęciem „wypadku śmiertelnego” posługuje (jak np. w art. 30 ww. ustawy).

Wskazać należy również, iż ustawodawca wprost przewidział sytuację, w której zgon w wyniku wypadku przy pracy następuje w znacznym odstępie czasowym od samego wypadku przy pracy.

Możliwa jest bowiem sytuacja, w której poszkodowany w wyniku wypadku przy pracy początkowo uzyskuje prawo do jednorazowego odszkodowania w związku ze stałym lub długotrwałym uszczerbkiem na jego zdrowiu, jaki zaistniał w wyniku tego wypadku, a następnie uprawnieni członkowie rodziny tegoż ubezpieczonego uzyskują prawo do jednorazowego odszkodowania w związku z zaistniałym następczo zgonem poszkodowanego. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 7 ww. ustawy jednorazowe odszkodowanie z tytułu śmierci ubezpieczonego lub rencisty, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, pomniejsza się o kwotę jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, wypłaconego temu ubezpieczonemu lub renciście.

Mając na uwadze ww. argumenty Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie członkom rodziny zmarłego w wyniku wypadku przy pracy B. T. tj. jego żonie i dwójce małoletnich dzieci przysługiwało prawo do jednorazowego odszkodowania.

Spełnione zostały bowiem przesłanki z art. 13 i art. 16 ustawy do uzyskania przez uprawnionych członków rodziny prawa do takiego odszkodowania.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należy w sposób niewątpliwy, iż wypadek z udziałem poszkodowanego B. T. z dnia 25 maja 2011 roku był wypadkiem przy pracy. Wskutek tego wypadku ubezpieczony początkowo doznał ciężkich obrażeń ciała, które spowodowały konieczność jego wielomiesięcznej hospitalizacji. W wyniku tego wypadku ubezpieczony doznał m.in. rozległego poparzenia dróg oddechowych, które spowodowało też u

ubezpieczonego zaburzenia połykania oraz przetokę przełykowo – tchawiczą, co predestynowało do przedostawiania się części pokarmowych do górnych dróg oddechowych. Ubezpieczony w czasie hospitalizacji, a także i później wielokrotnie krztusił się w czasie przyjmowania pokarmów.

W dniu 6 września 2011 roku doszło u ubezpieczonego do zatkania dróg oddechowych treścią pokarmową i wskutek tego do rozległego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego spowodowanego ostrym niedotlenieniem.

Od tego momentu tj. od 6 września 2011 roku aż do śmierci w dniu 12 grudnia 2011 roku ubezpieczony pozostawał stale w stanie wegetatywnym, głęboko nieprzytomny, bez jakiejkolwiek reakcji ruchowej.

Wskazać należy w tym miejscu na opinię biegłego z zakresu medycyny sądowej, który jednoznacznie wskazał, iż bezpośrednią przyczyną śmierci ubezpieczonego w dniu 12 grudnia 2011 roku było rozległe uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego, spowodowane jego ostrym niedotlenieniem wynikłym z zatkania dróg oddechowych w dniu 6 września 2011 roku.

Zatkanie górnych dróg oddechowych poszkodowanego w dniu 6 września 2011 roku wynikało natomiast bezpośrednio z pourazowych zmian gardła spowodowanych rozległym poparzeniem w dniu 25 maja 2011 roku.

Podkreślić należy, iż między samym wypadkiem przy pracy a śmiercią człowieka powinien istnieć związek przyczynowy. Zachodzi on wówczas, gdy wypadek przy pracy był co najmniej jednym z warunków, bez którego śmierć by nie nastąpiła.

Będzie on zatem istniał także wtedy, gdy do śmierci przyczyniły się również i inne okoliczności, choćby od poszkodowanego niezależne, np. słabe zdrowie poszkodowanego.

W niniejszej sprawie z opinii biegłego jednoznacznie wynika, iż wypadek przy pracy ubezpieczonego z dnia 25 maja 2011 roku doprowadził do bardzo ciężkich obrażeń ciała, w tym do obrażeń przełyku i górnych dróg oddechowych – zwłaszcza w ich początkowym odcinku, które powodowały u ubezpieczonego stałe zaburzenia połykania (stwierdzone również obiektywnym badaniem lekarskim w postaci RTG z kontrastem górnego odcinka przewodu pokarmowego). W wyniku tych zaburzeń w dniu 6 września 2011 roku doszło do zatkania górnych dróg oddechowych i w konsekwencji do ostrego niedotlenienia i rozległego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego.

Biegły zaznaczył również uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego ubezpieczonego w dniu 6 września 2011 roku było bardzo rozległe i nie rokowało żadnej poprawy. Stąd też – w ocenie biegłego – śmierć ubezpieczonego w dniu 12 grudnia 2011 roku – była już tylko ustaniem niezależnych od woli funkcji życiowych i wynikała bezpośrednio z doznanych, rozległych uszkodzeń ośrodkowego układu nerwowego. Podkreślić należy, iż z takiego też założenia wyszli lekarze leczący ubezpieczonego bezpośrednio po niedotlenieniu z dnia 6 września 2011 roku, którzy – już w dniu 11 października 2011 roku – stwierdzili, iż brak jest jakichkolwiek dalszych możliwości terapeutycznych w stosunku do ubezpieczonego i zdecydowali o konieczności przekazania go do ZOL w N., gdzie 2 miesiące później ubezpieczony zmarł.

Podzielając stanowisko biegłego z zakresu medycyny sądowej należy zauważyć oczywisty związek przyczynowy pomiędzy rozległym uszkodzeniem górnych dróg oddechowych u ubezpieczonego w wyniku wypadku przy pracy z dnia 25 maja 2011 roku, co powodowało stałe zaburzenia połykania, a zgonem w wyniku uszkodzenia układu nerwowego w wyniku niedotlenienia spowodowanego zatkaniami górnych dróg oddechowych.

Brak związku przyczynowego nastąpił by jedynie wówczas, gdyby śmierć ubezpieczonego nastąpiła z przyczyn całkowicie niezależnych od odniesionych wskutek wypadku przy pracy obrażeń.

Jak podkreślono wyżej – wobec ustalenia związku przyczynowego pomiędzy śmiercią ubezpieczonego a zaistniałym wypadkiem przy pracy – nie ma podstaw do wprowadzenia jakichkolwiek ograniczeń czasowych w tym związku.

W niniejszym przypadku byłby to tym bardziej nieuzasadnione, że u ubezpieczonego już w dniu 6 września 2011 roku doszło do tak znacznych uszkodzeń układu nerwowego, że nie rokowały one na jakikolwiek powrót do zdrowia, co wyraźnie potwierdzają zarówno biegły sądowy, jak i lekarze leczący wówczas ubezpieczonego.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ww. ustawy członkami rodziny uprawnionymi do odszkodowania są:

- małżonek,
- dzieci własne, dzieci drugiego małżonka, dzieci przysposobione oraz przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, w tym również w ramach rodziny zastępczej, spełniające w dniu śmierci ubezpieczonego lub rencisty warunki uzyskania renty rodzinnej;
- rodzice, osoby przysposabiające, macocha oraz ojczym, jeżeli w dniu śmierci ubezpieczonego lub rencisty prowadzili z nim wspólne gospodarstwo domowe lub jeżeli ubezpieczony lub rencista bezpośrednio przed śmiercią przyczynił się do ich utrzymania albo jeżeli ustalone zostało wyrokiem lub ugodą sądową prawo do alimentów z jego strony.

W niniejszej sprawie osobami uprawnionym do jednorazowego odszkodowania po zmarłym B. T. była jego żona K. T. oraz dwóch małoletnich synów w wieku 10 i 2 lat.

Wysokość jednorazowego odszkodowania została ustalona w oparciu o pkt 7 obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej z dnia 28 lutego 2012 roku (M.P. z 2012, poz. 127) – obowiązującego w dacie wydania zaskarżonej decyzji ZUS tj. w dniu 24 kwietnia 2012 roku (zgodnie z art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych).

Zgodnie z ww. pkt. 7 obwieszczenia w okresie od dnia 1 kwietnia 2012 roku do dnia 31 marca 2013 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy wynosiła 61.191 zł, gdy do jednorazowego odszkodowania uprawnieni są równocześnie małżonek i jedno lub więcej dzieci zmarłego ubezpieczonego lub rencisty, oraz 11.898 zł z tytułu zwiększenia tego odszkodowania przysługującego na każde z tych dzieci.

Zgodnie z art. 14 ust. 5 ww. ustawy z dnia 30 października 2002 roku kwotę jednorazowego odszkodowania dzieli się w równych częściach pomiędzy uprawnionych. Tym samym na rzecz każdego z uprawnionych tj. wnioskodawczynie K. T. oraz jej dwojga małoletnich dzieci przypada kwota po 28.329 zł (tj. $84987 \text{ zł} : 3 = 28.329 \text{ zł}$).

Uwzględniając powyższe - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc - orzeczono jak w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów uzasadnia brzmienie art. 98 i 99 k.p.c.

Zasada odpowiedzialności za wynik procesu oznacza, że strona która sprawę przegrała zobowiązano jest zwrócić przeciwnikowi (na jego żądanie) poniesione przez niego koszty procesu, na które składają się w niniejszej sprawie: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 60 zł (zgodnie z § 11 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z póź.zm.).

W odwołaniu od zaskarżonej decyzji ZUS pełnomocnik wnioskodawczynie wnosił o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstw procesowego od organu rentowego, co skutkowało rozstrzygnięciem jak w pkt II wyroku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.